

Sprawa C-435/23

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

13 lipca 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Okrazhen sad Smolyan (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 lipca 2023 r.

Strona wnosząca odwołanie i strona pozwana:

Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Druga strona postępowania odwoławczego i strona powodowa:

BO

Przedmiot postępowania

Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (Główna Dyrekcja „Policja Graniczna” Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) wniosła do sądu odsyłającego, Okrazhen sad Smolyan (sądu okręgowego w Smolyan, Bułgaria), odwołanie od wyroku Rayonen sad Smolyan (sądu rejonowego w Smolyan, Bułgaria) z dnia 7 marca 2023 r., w którym uwzględniono roszczenie BO, funkcjonariusza policji w tej dyrekcji, o zasądzenie od Głównej Dyrekcji należnego mu wynagrodzenia za pracę w porze nocnej.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii; art. 267 TFUE

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 12 lit. a) i motyw 8 dyrektywy 2003/88/WE oraz art. 20 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym (w niniejszej sprawie art. 187 Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti [ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych]), które nie zezwalając na to, aby krótszy czas pracy w porze nocnej, mający zastosowanie na zasadach ogólnych do pracowników sektora prywatnego w porównaniu z pracą w porze dziennej, miał również zastosowanie do pracowników sektora publicznego, takich jak policjanci i strażacy, którzy wykonują pracę zmianową i pracę w porze nocnej (urzędnicy na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 tej ustawy), prowadzą do następującego odmiennego traktowania, przy czym to odmierne traktowanie nie jest związane z prawnie dopuszczalnym celem, a mianowicie:

grupa pracowników sektora publicznego, którym powierzono szczególnie ważne zadania w zakresie utrzymania porządku publicznego i ochrony ludności (w niniejszej sprawie policjanci i strażacy na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych, którzy wykonują pracę w systemie zmianowym i w porze nocnej) jest dyskryminowana

a) zarówno w stosunku do innej grupy pracowników w tym samym sektorze publicznym, którym powierzono te same zadania w zakresie utrzymania porządku publicznego i ochrony ludności, ale którzy nie wykonują pracy w porze nocnej w ramach pracy zmianowej (w niniejszej sprawie pozostali urzędnicy na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych), a mimo to przysługują im takie same korzyści (np. dodatek za wysługę lat, dłuższy płatny urlop, wcześniejsza emerytura, wyższa odprawa przy odejściu ze służby) jak policjantom i strażakom wykonującym pracę w porze nocnej w ramach pracy zmianowej;

b) jak również w stosunku do pracowników sektora prywatnego wykonujących pracę zmianową i pracę w porze nocnej bez przysługujących im tych samych korzyści, ponieważ nie powierzono im tych samych szczególnie ważnych zadań w zakresie utrzymania porządku publicznego i ochrony ludności, z tytułu których korzyści te są przyznawane całej grupie pracowników sektora publicznego (wszystkim urzędnikom na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych)?

2. Czy art. 12 lit. a) i motyw 8 dyrektywy 2003/88/WE oraz art. 20 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu wiążącego orzecznictwa krajowego (takiego jak w niniejszej sprawie wyrok interpretacyjny nr 1 wspólnego senatu cywilnego Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria [Najwyższy Sąd Kasacyjny Republiki Bułgarii] z dnia 15 marca 2023 r. w sprawie interpretacyjnej nr 1/2020), jeżeli zastosowanie to prowadziłyby do skutku niezgodnego z prawem Unii, a mianowicie do odmiennego traktowania opisanego w pytaniu pierwszym,

w sytuacji gdy to odmienne traktowanie nie jest oparte na obiektywnym i racjonalnym kryterium, to znaczy nie jest związane z prawnie dopuszczalnym celem i nie jest proporcjonalne do tego celu?

Przywołane przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 20, 31 i 47

Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, motywy 2, 4, 7, 8 i 10 oraz art. 12 lit. a)

Wyroki Trybunału: z dnia 24 lutego 2022 r., Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (C-262/20, EU:C:2022:117, zwany dalej „wyrokiem C-262/20”), z dnia 4 maja 2023 r., Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (Praca nocna) (C-529/21 do C-536/21 i C-732/21 do C-738/21, EU:C:2023:374, zwany dalej: „wyrokiem w sprawach połączonych od C-529/21 do C-536/21 i od C-732/21 do C-738/21”), z dnia 5 października 2010 r., Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581), z dnia 8 listopada 2016 r., Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835), oraz z dnia 30 czerwca 2022 r., Profi Kredit Bulgaria (potrącenie z urzędu w przypadku nieuczciwego warunku umownego) (C-170/21, EU:C:2022:518), oraz postanowienie z dnia 17 stycznia 2023 r., TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Prawo krajowe

Konstitucija na Republika Bylgarija (konstytucja Republiki Bułgarii), art. 16, art. 48 ust. 5 i art. 116 ust. 1

Kodeks na truda (kodeks pracy), art. 140, 152, 153, 261 i rozdział piętnasty

Kodeks za sotsialno osiguryavane (kodeks zabezpieczeń społecznych), art. 69

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (ustawa o ministerstwie spraw wewnętrznych, zwana dalej [także] „ustawą MVR” lub „ZMVR”: art. 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 itd.

Zakon za sydebnata vlast (ustawa o władzy sądowniczej): art. 124 i 130

Zakon za chastnata ohranitelna deynost (ustawa o prywatnych firmach ochroniarskich), art. 2 i 50

Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otdih i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti (rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie zarządzenia,

organizacji i rozkładu czasu służby, rejestracji czasu służby, rekompensaty za służbę przekraczającą normalny czas służby, regulacji dyżurów, okresów regeneracji i odpoczynku urzędników ministerstwa spraw wewnętrznych – z 2014, 2015, 2016, 2020 i 2022 r.

Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata (rozporządzenie o strukturze i organizacji wynagrodzeń) z 2007 r. (zwane dalej „rozporządzeniem SORZ” lub „NSORZ”), art. 8 i art. 9 ust. 2

Varhoven kasatsionen sad ha Republika Bulgaria (Najwyższy Sąd Kasacyjny Republiki Bułgarii, zwany dalej „VKS”): wyrok interpretacyjny nr 1 wspólnego senatu cywilnego z dnia 15 marca 2023 r. w sprawie interpretacyjnej nr 1/2020

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania

- 1 BO jest urzędnikiem w rozumieniu art. 142 ust. 1 pkt 1 ZMVR; jest zatrudniony przez Główną Dyрекcję „Policji Granicznej” Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i pracuje jako funkcjonariusz policji na stanowisku kierowniczym na posterunku policji granicznej w Zlatogradzie.
- 2 Swoją służbę wykonuje w zmianach po dwanaście godzin, które są rozliczane okresowo. W spornym okresie od 11 października 2019 r. do 30 września 2022 r. wykonywał pracę w porze nocnej w wymiarze 1272 godzin.
- 3 BO podnosi, że te godziny pracy w porze nocnej powinny zostać przeliczone na godziny pracy w porze dziennej dla celów wynagrodzenia ze współczynnikiem 1,143, jak przewidziano dla pracowników sektora prywatnego. Jego zdaniem w tej kwestii przepis szczególny ustawy MVR i rozporządzeń wykonawczych do niej po 2014 r. zawiera lukę, która powinna zostać uzupełniona przez subsydiarne zastosowanie odpowiedniego przepisu ogólnego prawa pracy, a mianowicie art. 9 ust. 2 NSORZ. Zgodnie z tym przepisem, przy sumowaniu czasu pracy, godziny pracy w porze nocnej należy przeliczyć na godziny pracy w porze dziennej, stosując współczynnik odpowiadający stosunkowi normalnego czasu pracy w porze dziennej do normalnego czasu pracy w porze nocnej.
- 4 W związku z tym BO wniósł powództwo do sądu pierwszej instancji Rayonen sad Smolyan (sądu rejonowego w Smolyan, Bułgaria), domagając się w szczególności nakazania Głównej Dyrekcji „Policji Granicznej” Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zapłaty mu 1886,10 bułgarskich lewów (BGN), tj. niewypłaconego wynagrodzenia za pracę w porze nocnej, wykonaną przez niego w okresie od 11 października 2019 r. do 30 września 2022 r., wraz z odpowiednimi odsetkami.
- 5 Sąd pierwszej instancji uwzględnił powództwo i orzekł, że ze względu na lukę prawną w ustawie art. 9 ust. 2 NSORZ należy stosować subsydiarnie, ponieważ w przeciwnym razie doszłoby do niezgodnego z prawem nierównego traktowania urzędników ministerstwa spraw wewnętrznych, którzy pełnili służbę w porze

nocnej i w systemie zmianowym, zarówno w porównaniu z innymi urzędnikami, jak i w porównaniu z pracownikami kontraktowymi i pracownikami sektora prywatnego.

- 6 Główna Dyrekcja „Policji Granicznej” wniosła odwołanie od tego wyroku do sądu odsyłającego.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 7 W swoim odwołaniu Główna Dyrekcja twierdzi, że w ustawie o MVR nie ma luki prawnej. Według Głównej Dyrekcji ustawa ta nie zawiera podstawy do przeliczenia pracy w porze nocnej na pracę w porze dziennej, ponieważ dla pracy w porze dziennej ustalono taki sam normalny czas trwania jak dla pracy w porze nocnej. Jej zdaniem odmiennosc regulacji szczególnej dla ministerstwa spraw wewnętrznych w odniesieniu do powszechnego prawa pracy wynikała ze znaczenia relacji ze społeczeństwem związanych z wykonywaniem szczególnych zadań policjantów i strażaków w ministerstwie spraw wewnętrznych.
- 8 Zdaniem Głównej Dyrekcji biorąc pod uwagę tę specyfikę nie ma miejsca dyskryminujące traktowanie. Według niej urzędnicy ministerstwa spraw wewnętrznych pracują wprawdzie w mniej korzystnych warunkach i przy wyższych wymaganiach niż pracownicy kontraktowi i pracownicy sektora prywatnego oraz inni urzędnicy, przewidziano dla nich jednak szereg mechanizmów kompensacyjnych, dodatkowych zachęt materialnych i korzyści niematerialnych, które nie są przyznawane pracownikom sektora prywatnego lub pracownikom kontraktowym, w tym pracownikom ministerstwa spraw wewnętrznych, ani innym urzędnikom (np. wyższe wynagrodzenie i wyższy poziom ochrony socjalnej w postaci rekompensaty za nadgodziny, okresów odpoczynku, urlopów i innych korzyści).
- 9 W swoim odwołaniu Główna Dyrekcja podnosi również, że wykładnia ta jest w pełni zgodna z wnioskami Trybunału w sprawie C-262/20.
- 10 W odpowiedzi na odwołanie BO podtrzymuje zarzut dyskryminacji. Jego zdaniem wydany w międzyczasie wyrok interpretacyjny VKS (w sprawie interpretacyjnej nr 1/2020) jest sprzeczny z wnioskami Trybunału zawartymi w wyroku C-262/20. Wnosi on o zwrócenie się do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 11 Od ponad trzech lat do bułgarskich sądów rejonowych w pierwszej instancji wnoszone są setki powództw cywilnych przez policjantów i strażaków pracujących w systemie zmianowym, domagających się od właściwych dyrekcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dodatku do wynagrodzenia za pracę w porze nocnej. Od początku 2023 roku do dnia 12 lipca 2023 r. strony postępowania

złożyły już 142 odwołania od orzeczeń sądów rejonowych do sądu okręgowego w Smolyan. Z uwagi na wysokość kwoty będącej przedmiotem sporu, orzeczenia sądu okręgowego są ostateczne i nie mogą zostać zaskarżone skargą kasacyjną do VKS.

- 12 W odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w podobnej sprawie, złożony przez Rayonen sad Lukovit (sąd rejonowy w Łukowicie, Bułgaria) (C-262/20), Trybunał orzekł, że dyrektywa 2003/88 nie nakłada obowiązku przyjęcia uregulowania krajowego przewidującego, że zwykły wymiar czasu pracy w porze nocnej pracowników sektora publicznego, takich jak policjanci i strażacy, jest krótszy od przewidzianego dla nich zwykłego wymiaru czasu pracy w porze dziennej, oraz, że art. 20 i 31 Karty nie stoją na przeszkodzie temu, by zwykły wymiar czasu pracy w porze nocnej, ustalony w ustawodawstwie państwa członkowskiego dla pracowników sektora prywatnego na siedem godzin, nie miał zastosowania do pracowników sektora publicznego, w tym policjantów i strażaków, jeżeli takie odmienne traktowanie opiera się na obiektywnym i racjonalnym kryterium, to jest pozostaje w związku z prawnie dopuszczalnym celem, do którego osiągnięcia zmierza to ustawodawstwo, oraz jest proporcjonalne do tego celu.
- 13 Biorąc pod uwagę między innymi ten wyrok Trybunału VKS orzekł w wyżej wymienionym wyroku interpretacyjnym, że tylko specjalna ustawa MVR i akty wykonawcze do niej miały zastosowanie do wynagrodzenia za pracę w porze nocnej wykonywaną przez pracowników ministerstwa spraw wewnętrznych. Zdaniem VKS uchwalając tę ustawę ustawodawca wziął pod uwagę niekorzystne konsekwencje pracy w porze nocnej dla pracowników ministerstwa spraw wewnętrznych i przewidział odpowiednie mechanizmy kompensacyjne, takie jak dodatki za wysługę lat, dłuższy płatny urlop wypoczynkowy, odprawa w przypadku odejścia ze służby, korzystniejszy system wynagradzania za nadgodziny, brak obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, korzystniejsze warunki nabywania uprawnień emerytalnych i inne podobne korzyści.
- 14 Sąd odsyłający zwraca jednak uwagę na to, że rzeczywiście nie istnieje żaden mechanizm kompensacyjny wprowadzony właśnie w celu zrekompensowania policjantom i strażakom pełniącym służbę w porze nocnej zniesienia dodatku nocnego przyznanego im przed 2014 r. na podstawie przepisów, które przewidywały taki sam sposób zamiany pracy w porze nocnej na pracę w porze dziennej, jak przewidziany w rozporządzeniu SORZ. Wszystkie mechanizmy kompensacyjne wymienione przez VKS istniały już przed 2014 rokiem.
- 15 Do grupy urzędników, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 1 ZMVR, tj. policjantów i strażaków, takich jak BO, należy również duża liczba urzędników, którzy nie wykonują pracy zmianowej i w porze nocnej. Z informacji przekazanych przez ministerstwo spraw wewnętrznych w niniejszej sprawie wynika, że w 2019, 2020, 2021 i 2022 r. średnio 65,20 % strażaków i policjantów pracowało w systemie zmianowym i w porze nocnej, a 34,80 % nie. Jednocześnie

na podstawie tych informacji i analizy przepisów prawa można stwierdzić, że wyżej wymienione korzyści przysługują wszystkim urzędnikom na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 ZMVR, a nie tylko tym, którzy wykonują pracę w porze nocnej. Niektóre z tych korzyści są również przyznawane urzędnikom, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 ZMVR, tj. urzędnikom ministerstwa spraw wewnętrznych, którzy nie są policjantami lub strażakami, a niektóre są nawet przyznawane wszystkim pracownikom ministerstwa spraw wewnętrznych, w tym zatrudnionym na podstawie umowy o pracę.

- 16 Z powyższych względów opisane korzyści nie mogą być uznane za „mechanizmy kompensacyjne” w rozumieniu wyroku interpretacyjnego VKS, ani za „inne środki ochronne” w rozumieniu pkt 51 wyroku Trybunału w sprawie C-262/20. Nie są one bowiem skierowane szczególnie do urzędników wykonujących pracę w porze nocnej w ramach pracy zmianowej, ani też nie są przyznawane ze względu na pracę w porze nocnej i w zależności od czasu jej trwania, tj. nie są bezpośrednio związane z charakterem pracy w porze nocnej.
- 17 Korzyści te są wyraźnie przyznawane ze względu na szczególne znaczenie działań ministerstwa spraw wewnętrznych na podstawie art. 2 ZMVR – ochrona praw i wolności obywateli, zwalczanie przestępczości, ochrona bezpieczeństwa narodowego, utrzymanie porządku publicznego i zapobieganie pożarom oraz ochrona ludności.
- 18 Powodem, dla którego pracownicy zatrudnieni w sektorze prywatnym nie otrzymują wyżej wymienionych korzyści, jest to, że nie powierzono im wykonywania czynności o szczególnym znaczeniu społecznym, o których mowa w art. 2 ZMVR, a nie dlatego, że korzyści te są właśnie rekompensatą za pracę w porze nocnej. Pracownicy w sektorze prywatnym, jeśli wykonują pracę w porze nocnej, otrzymują wynagrodzenie za pracę w porze nocnej obliczone zgodnie z metodologią rozporządzenia SORZ, tj. poprzez przeliczenie godzin nocnych na godzinyienne ze współczynnikiem 1,143 oraz dodatek za pracę w porze nocnej.
- 19 Podsumowując, policjanci i strażacy pracujący w systemie zmianowym i w porze nocnej są uprawnieni do korzyści, które przysługują również pracownikom nie pracującym w systemie zmianowym i w porze nocnej. Korzyści te nie są im przyznawane ze względu na ich pracę w porze nocnej, ale ze względu na ich szczególne obowiązki jako strażników praw i wolności obywateli oraz porządku i bezpieczeństwa publicznego. Jednocześnie policjanci i strażacy, tacy jak w niniejszej sprawie powód, nie mogą korzystać z metodologii rozporządzenia SORZ, co z kolei jest korzystne dla pracowników sektora prywatnego, którzy nie są uprawnieni do świadczeń na podstawie ustawy MVR, ponieważ nie powierzono im szczególnych obowiązków wynikających z tej ustawy.
- 20 Nie ma zatem obecnie innego sposobu na adekwatną rekompensatę obciążeń związanych z pracą w porze nocnej dla powoda i innych policjantów i strażaków, którzy tak jak on pracują w systemie zmianowym i w porze nocnej, niż

zastosowanie metodologii rozporządzenia SORZ, co jednak nie jest dopuszczalne w świetle przepisów prawa i wyroku interpretacyjnego VKS.

- 21 W pkt 63 wyroku w sprawach połączonych od C-529/21 do C-536[21] i od C-732/21 do C-738/21 Trybunał orzekł, że do sądu odsyłającego będzie należało ustalenie, czy ewentualne odmienne traktowanie opiera się na obiektywnym i racjonalnym kryterium, to jest pozostaje w związku z prawnie dopuszczalnym celem, do którego osiągnięcia zmierza to ustawodawstwo, oraz jest proporcjonalne do tego celu.
- 22 Na podstawie badań przeprowadzonych w niniejszej sprawie sąd odsyłający jest przekonany, że brak wyraźnego przepisu dotyczącego krótszego czasu pracy w porze nocnej w porównaniu z pracą w porze dziennej w ustawie MVR i odpowiednich rozporządzeniach, w tym w obecnie obowiązującym rozporządzeniu z 2022 r., jest rzeczywiście spowodowany faktem, że należało zaoszczędzić znaczne środki finansowe.
- 23 Wynika to z faktu, że większy odsetek policjantów i strażaków wykonuje pracę zmianową i w porze nocnej (według danych ministerstwa, średnio 65,20 % w 2019, 2020, 2021 i 2022 r.), a w tej samej sytuacji są nie tylko policjanci i strażacy wykonujący pracę zmianową i w porze nocnej, ale także na przykład funkcjonariusze wykonujący pracę zmianową i nocną w Dyrekcji Głównej „Ochrona” w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz funkcjonariusze w Dyrekcji Głównej „Służby Więzienne”. Jak stwierdzono we wniosku Rayonen sad Lukovit (sądu rejonowego w Łukowicie, Bułgaria) (C-262/20) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w raporcie ministerstwa spraw wewnętrznych w związku z przyjęciem rozporządzenia z 2016 r. wskazano już, że w przypadku przyjęcia propozycji związków zawodowych w sprawie pracy w porze nocnej wymagane byłyby dodatkowe środki finansowe, które, obliczone na podstawie danych z lipca 2016 r., wyniosłyby 18 324 000 BGN rocznie.
- 24 W uzasadnieniu proponowanych przepisów zmieniających ustawę o MVR z 2020 r., które stanowiły, że dla policjantów i strażaków normalny czas pracy w dzień i w nocy jest taki sam, stwierdzono, że celem jest „stworzenie jednolitości w stosowaniu przepisów, uregulowanie pracy w porze nocnej i wypełnienie luki prawnej w ustawie specjalnej”. Innymi słowy, poprawka została również wprowadzona w celu przeciwdziałania orzecznictwu tych sądów krajowych, które zakładają, że ustawa o MVR zawiera lukę prawną i w związku z tym stosują rozporządzenie SORZ przez analogię do rozstrzygnięcia sporów podobnych do niniejszego i uwzględniają powództwa.
- 25 Jednakże, zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-262/20, takie powody, między innymi oszczędność środków finansowych, nie mogą być argumentem za odmiennym traktowaniem i nie wydają się odzwierciedlać prawnie dopuszczalnego celu, który mógłby uzasadniać takie odmienne traktowanie.

- 26 W pkt 79 wyroku w sprawie C-262/20 stwierdzono, że sąd krajowy powinien dokonywać wykładni prawa krajowego, w najwyższym możliwym stopniu, w świetle brzmienia i celu postanowienia prawa pierwotnego rozpatrywanego w sprawie, z uwzględnieniem całości prawa krajowego i z zastosowaniem uznanych w porządku krajowym metod wykładni, tak by zapewnić pełną skuteczność tego postanowienia i dokonać rozstrzygnięcia zgodnego z jego celem.
- 27 Jeżeli zatem kwestionowany przepis ustawy MVR i odpowiednich rozporządzeń nie ma być stosowany ze względu na jego niezgodność z prawem Unii, sąd krajowy mógłby przyjąć, że zachodzi przypadek nieuregulowany w ustawie szczególnej i subsydiarnie zastosować rozporządzenie SORZ, o co wnosi powód.
- 28 Sąd odsyłający obawia się, że zastosowanie wyroku interpretacyjnego VKS, który jest wiążący dla niego i dla wszystkich sądów, zgodnie z którym rozporządzenie SORZ nie ma subsydiarnego zastosowania ze względu na brak luki prawnej w ustawie MVR, prowadziło do odmiennego – niekorzystnego – traktowania policjantów i strażaków pełniących służbę w porze nocnej w porównaniu z innymi policjantami i strażakami nie pełniącymi służby w porze nocnej oraz pracownikami sektora prywatnego pełniącymi służbę w porze nocnej, przy czym ta różnica w traktowaniu nie byłaby oparta na racjonalnym i obiektywnym kryterium, tj. celu prawnie dopuszczalnym.
- 29 W wyroku interpretacyjnym VKS odmienne traktowanie opiera się na „przyczynie o charakterze prawnym” w rozumieniu pkt 74 wyroku Trybunału w sprawie C-262/20. Według VKS „intencją ustawodawcy jest, aby niezależnie od pory doby, w której przypada dzień roboczy, do czasu pracy – w dzień lub w nocy – miał zastosowanie jednolity czas pracy, a mianowicie »8 godzin na dobę«, a ustawodawca „opracowując i przyjmując [ustawę o MVR] uszanował specyfikę stosunku pracy i równość obywateli wobec prawa, przy czym negatywne skutki pracy w porze nocnej pracowników ministerstwa spraw wewnętrznych są rekompensowane odpowiednimi mechanizmami kompensacyjnymi”.
- 30 W pkt 76 wyroku Trybunału w sprawie C-262/20 stwierdzono jednak w odniesieniu do takiej przyczyny o charakterze prawnym, że „z zastrzeżeniem ustaleń, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, taka argumentacja nie wydaje się jednak odpowiadać prawnie dopuszczalnemu celowi, który mógłby uzasadniać odmienne traktowanie rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym”.
- 31 Zdaniem sądu odsyłającego w dokonanych dotychczas ocenach nie ma niczego, co pozwalałoby na wyciągnięcie innego wniosku. To właśnie szczególny charakter stosunku pracy i równość obywateli wobec prawa nie zostały w wystarczającym stopniu uwzględnione przez ustawodawcę, ponieważ przedmiotowe mechanizmy kompensacyjne, jak wyjaśniono powyżej, w rzeczywistości nie są bezpośrednio związane z pracą w porze nocnej wykonywaną przez pracowników ministerstwa spraw wewnętrznych pracujących w systemie zmianowym.

- 32 Sąd odsyłający uważa zatem, że powinien zwrócić się do Trybunału z powyższymi pytaniami prejudycjalnymi.

DOKUMENT ROBOCZY